

“పిల్లలు లేని కొంప రాణింపు లేదనే వాళ్లని మంచేసినా పాపం లేదు-వాళ్ల దుస్సలహాకి తోడు ఆ కడుపు చలవకూడా చెప్పండి-ఊ ఊ ఊ పిల్లల్ని Manufacture చేసి నందుకు తగిన శాస్త్ర అవుతోంది బాగానూ-ఇఖి పిల్లలంటే పిల్లలా పీడయములాళ్లుగాని-వీళ్ల ‘కీకర బాకర’ తగాదాలూ వంతులాట గొడవలూ తీర్చడంతో సరి. వెనక నేనూ పిల్లనే కాబోలు. ఏమో ఎవరికి జ్ఞాపకం. ఎప్పుడు వీళ్లు పెద్దవాళ్లవుతారో, ఎప్పుడు గట్టెక్కు-తారోగాని అమ్మా అమ్మా అమ్మా ప్రాణం చిట్లం కట్టి పోతోంది” అని ప్రాణం విసిగినప్పుడల్లా ఇంజను స్టీము వదిలేస్తోంటాగాని దేవుళ్లలే ఏకవ్యం ఎరగని పిల్లలు ఆదమమచి రాత్రి నిద్దరోతోంటే వాళ్లకేసి చూచేటప్పటికి అయ్యో గుండె నీరైపోతుంది. రోజులంటే వాళ్లవే రోజులూ. ఎప్పుడు శెల్లారుతుంది. నా వరహాల మూటలు, నా వజ్రాల కొండలు, నా రత్న మాణిక్యాలు, నా భౌగ్య బంగారాలు ఎప్పుడు లేస్తారు. వాళ్ళ ఆటపాటలు ఆ చిత్ర విచిత్ర లీలలు ఎప్పుడు చూతునా అని

ఆశలో తెల్లారిపోతుంది. ఎప్పటికప్పుడే పరగడుపు. అందర్లోకీ మాదురి మాదిగిముండ మరీసి—దురి మా ఆరోపిల్ల కాదు ఏడోపిల్ల కాబోలు అనకూడదు గాని అది సరిగ్గా గుమ్మడికాయల్లే వుంటుంది. అందుకు తగినట్టుగా అది గుమ్మడికాయ కూరంటే చెవికోసుకుంటుంది. ఆ రోజున ఆ బిడ్డకు వంట్లో బాగుండక ఆ కూర తినవల్ల కాకపోయె. లంక గుమ్మడికాయా శనగ పప్పు ఝూం మని పొగుపుపెట్టిన కూర ఘుమ ఘుమలు ఇల్లంతా కమ్మగా పిల్లలంతా భోజనాలికి సిద్ధమయ్యారు. దురిని కాస్తేపు అవతల ఆడుకోమని మఱిపింతా లెట్టినా. ఊ-కదిలింది కాదు మాయముండ-కూర చూసింది-పాపం దాని నోరు వూరుతోంది-తింటానని మారాం చేస్తుండేమో. “అబ్బే మా దురి ఎంతో బుద్ధి మంతురాలమ్మా-ఈవేళ దానికి కొంచెం ఆయి వచ్చింది కాదూ-గుమ్మడికాయ కూర అదే వద్దంటుందమ్మా-ఎంత మంచి దనుకున్నారు మా దురి” అని దురి వినేలాగు నేను ఉబ్బు లింగడు సముదాయంపులు ఎన్నిచేసినా దాని ధ్యాన్నమంతా కూరమీదే వుంది. అందరూ ఆ కూరయే ముందుగా బాజాపట్టి దానిలో మినపబద్దలు పటపట్లాడిస్తూ “అమ్మా నాకు కొంచెంకూర వెయ్యవులే” అంటూ ఆ అన్నాలు తినడం దురి చూస్తూవుండి లోపల అనూయ ఆపుకొని గుమ్మడికాయ కూర తనకు వద్దని అందరితోనూ ప్రకటనచేసి “బుద్ధిమంతురాలు” అనిపించుకోవా లీవే శెల్లాగో మఱి—ఈ వూ హల సందున దురికి ఏమీ తోచక విస్తళ్ళ

ముందు నిలుచుని దీర్ఘముగా ఆలోచన మొదలై, లోపలి ఎగుపు ఆపుకొని ధైర్యము ఎగలాగుకొని నావదికి వరుగతి వచ్చి:—

“అమ్మా, నాకు గుమ్మిడికాయ కూర—బద్ద” (అవునమ్మా—ఈవేళే).

“అమ్మా, గుమ్మిడికాయకూర—నాకొద్దు” (నీకొద్దు తల్లీ, రేపు మళ్ళీ వండుకుందావే).

“గుమ్మిడికాయ కూర హా హా, హా హా, హా హా, బద్ద హా, హా, హా, బద్ద హా,

నా హా హా, హా హా, బద్ద హా, హా, హా, బద్ద హా,

(శృతి)

గుమ్మిడికాయ—కూర హా అహా—నా కొద్దు హా ఉహు ఉహు—

(శృతిమించి)

“గుమ్మిడికాయ కూర నాకొద్దే—వ-వ-వ- (బారుమని రాగం)

ఆఫీసునుంచి తండ్రి ఇంటికి వచ్చి పాటి కుంచ మల్లీ దొర్లుతోన్న దుర్గి రాగాలు విని ఎత్తుకొని “సమ్రా దుర్గికి వద్దంటోంటే గుమ్మిడికాయ కూర ఎందుకేళా ర్రా? అది ఏడుస్తోంది” అని మానారు ప్రథమకోపం చూపించారుగాని అంతలో ఆ యేడుపుయొక్క అసలు అర్థం భోధపడి దుర్గిచేతిలో ఒక కొన్ని డబ్బులు వెట్టగానే అతి బాల్యమునుంచి డబ్బుయొక్క విలువ ఎరిగిన ఆ బిడ్డ వెంటనే ఊరుకొని కూర సంగతి మఱచి హాయిగా నిద్రభోయెను. లేకుంటే గాడిద కూసిందాకా ఏడుపు వదలకపోను. ఆ వేళ గుమ్మిడికాయ కూర దుర్గికి పెట్టకుండా మేము తినవలసి వచ్చింది—రామ రామా.

ప్రకటన రేట్లు

ఒకసారికి 1 పుటకు	రూ. 30—0—0
,, ½ పుటకు	రూ. 15—0—0
,, ¼ పుటకు	రూ. 7—8—0
సం॥ చందా	రూ. 1—0—0
విడి ప్రతి	అణాలు 0—2—0

వివరములకు :— “వి నో ది ని” కార్యాలయము,
234, గోవిందప్పనాయక్ వీధి, జి. టి., మద్రాసు.